

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. **N° 192.**

55de Møde.

Tirsdagen den 15de April.

(Fortf.)

Hyad enten man vil erkende en historisk Forbindelse mellem Kjøbstædernes tidligere Frihed for Børnepligt og deres Forpligtelse til at bære Indqvarteringen eller ikke, maa det dog indrømmes, at Friheden for Børnepligt har været en Lettelse i materiel Henseende for Kjøbstæderne og at det derfor har været disse lettere at bære Indqvarteringsbyrden, og idet denne Byrde er en af dem, som man erkender at burde anses for en fælleds Statsbyrde, er der, efterat Kjøbstædernes Frihed for Børnepligt er ophørt, ingen Grund til at lade Indqvarteringen bestaae som en Kjøbstæderne udelukkende paahvilende Byrde; men om man ogsaa sammenregner alle de særlige Skatter og Byrder, som Lovudkastet omhandler, til een Sum, der skal udredes deels af Landdistricterne og deels af Kjøbstæderne, saa bliver dog Resultatet, at Kjøbstæderne ene komme til at bære Indqvarteringsbyrden, naar man, som Udvalgets Fleertal, bestemmer det Beløb af den samlede Sum, som Kjøbstæderne i Fremtiden skulle udrede, efter den Sum, de hidtil have udredet. Der siges vel i Lovudkastets Motiver, at de beqvarterede Kjøbstæder for Fremtiden ville faae fuld Erstatning efter Forordn. af 15 Novbr. 1816 samt Erstatning for de Præstationer, for hvilke der ikke efter denne Forordning er tilstaaet Erstatning, og der ydes herved disse 12 beqvarterede Kjøbstæder en Lettelse, hvorpaa de have et vel begrundet Krav, men foruden at de ikke faae en i Virkeligheden fuld Godtgjørelse for Indqvarteringen in natura, i hvilken Henseende henvises til hvad herom ovenfor er anført, er det dog kun at give med den ene Haand hvad der tages med den anden Haand, og vel at mærke saaledes, at det, der gives til de beqvarterede Kjøbstæ-

der, tages fra de 55 ikke beqvarterede Kjøbstæder, som ere Landets mindre Kjøbstæder, og disses Beskatningsforhold forrykkes i høi Maade. Dette kan ikke forsvares ved at sige, at de Kjøbstæder, som ikke have Indqvartering, hidtil have baaeret for lidet, thi Indqvarteringshjælpeskatten har for mange af dem været trykkende. Desuden har en Byes Belæggelse med Indqvartering ikke været væsentlig anseet som en Beskatningsfog, men har nærmest været afgjort, hvad og er det naturlige, efter andre Hensyn. Vil man derfor holde sig til den nuværende Beskatning, hvad vel har en Deel for sig, naar man ikke blot seer paa den Talstørrelse, der fremkommer ved en vilkaarlig Beregning, men fornemmelig tager Hensyn til de forskellige Byrders nærmere Beskaffenhed, maa man først bringe i Anslag, at det er en Tilfældighed, om en By har Indqvartering, og at dette ikke bestemmes efter Beskatningshensyn, samt at det er erkjendt i Lovudkastet, at de Byer, der have Indqvartering, bør have Betaling for de Præstationer, som de yde. Der udkommer da, at de 55 Kjøbstæder hidtil have udredet til Indqvarteringen aarligt

10,277 Rbd. 64 f.

og de øvrige 12 Kjøbstæder, som have Indqvartering in natura, vilde, saafremt de ikke havde haft denne, have havt at svare en Trediedeel af deres Ansættelsesum eller 7,889 —

Talt 18,166 Rbd. 64 f.,

som altsaa er den Sum, som samtlige Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn vilde have aarligen at udrede efter den tidligere Ordning, saafremt ikke nogle af disse Byer, ialt 12 Byer, havde været ubilligen bebyrdede med Indqvartering in natura og hvilken ubillige Bebyrdelse i Lovudkastets Motiver er erkjendt fremtidig at burde godtgøres disse 12 Byer. Det bliver altsaa med 18,166 Rbd. 64 f. at Kjøbstæder